

Тозчасъ цѣлиятъ храстъ, дива шипка, се покрила съ разкошни многолиствени цвѣтове и всѣкой пѣтникъ се спиралъ да се понарадва на хубавия ѝ изгледъ. А за да не я поврѣждатъ гризачитѣ, Богъ я надарилъ съ многобройни трънчета, за да пазятъ храста, който ражда огненнитѣ Христови рози.

Звукъ.

еднажъ петъ момчета излѣзли на пѣтя да играятъ. Наредили се единъ задъ другъ и се приготвили за игра. Първото държало ржцѣтъ си спустнати надолу, а другитѣ задъ него ги допрѣли съ длантитѣ о гърба на прѣднитѣ си другарчета. Въ това врѣме нѣкой немирникъ блѣсналъ задното момче за гърба, но то не се мръднало отъ мѣстото си; не се мръднали и тритѣ, които били отпрѣдъ му. Но първото не можло да се задържи на краката си и паднало на земята. Това се случи, защото ударѣтъ на немирника се прѣдаде по ржцѣтъ на заднитѣ на гърба на първото момче; то падна, защото нѣмаше подпорка, а другитѣ се задържаха на краката си, защото всѣко се подпираше о гърба на другаря си.